

Perspectiva i quatre anotacions: qui és qui en el procés

written by Ferran Pujol Benlloch | 12 de maig de 2021

Simplement ens cal una mica de perspectiva i fer quatre anotacions per entendre l'actual situació de l'independentisme i entendre que la resposta, ara sí, està en la mateixa societat i la mateixa gent: si els independentistes fem un pas endavant assenyalant el culpable i no repartint per igual, sortirem reforçats; repartir culpes per igual, a més d'injust, és el mateix que llençar el barret al foc.

Perspectiva: els actuals dirigents d'Esquerra, excepte l'Oriol, són els joves d'aquell corrent "puigcercosista" que mai van saber pactar amb els altres corrents interns i sempre van preferir expulsar o defenestrar i tenir la peixera petita i "controlada", a saber, van estar cosint traïcions i deslleialtats al Sr. Carod Rovira, van obrir expedient d'expulsió a un actiu com Joan Carretero, a més d'un munt de càrrecs locals i qualsevol militant que discrepava era apartat o negat d'ocupar qualsevol càrrec orgànic o d'elecció.

Les deslleialtats fetes al president del partit en aquella època va ser l'escola de "relacions polítiques" que van aprendre molts dels actuals diputats, càrrecs orgànics que han estat dòcils dins el partit i personal de la Generalitat.

Per tant, res de nou a l'horitzó amb les queixes semblants fetes per presidents de la Generalitat com Artur Mas, Carles Puigdemont o Quim Torra.

Hem d'entendre que des de Pere Aragonès fins a molts protagonistes d'Esquerra no són pas nous en política, en tot cas, són tan nous com Susana Diaz al PSOE.

Quatre anotacions: Oriol Junqueras i ERC ja van deixar sols un vespre famós al president de la Generalitat per fer les "consultes", aixecant-se de la taula com va fer en Joan Herrera d'IC, ara dita Comunes, argumentant que una "consulta no vinculant" era poquet (l'Herrera, no ho recordo, devia ser perquè les paperetes no eren sostenibles o perquè no es preguntava també sobre la felicitat del poble Maia). Va restar al seu costat el David Fernández d'una part de la CUP. Avui el president encara paga aquell atreviment.

Una altra anotació, la CUP ha tingut una etiqueta de "radicalitat" que ningú ha vist enlloc. M'explico, la seva presència als barris i municipis "obriers" és entre zero i menys cinc. Els seus represaliats també estan entre zero i zero, és el que té no assumir mai responsabilitats. Entenem per represaliats de partit aquells que són conseqüència d'exercir responsabilitats polítiques. El cas de l'Anna i l'alcalde de Berga... en fi, millor no tocar el tema.

Una tercera anotació, veure un jugador fotent una puntada de peu a un altre i, aquest darrer, llevant-se enfadat i de males maneres com a reacció fa que un àrbitre "reparteixi" groga als dos com a senyal "d'imparcialitat". És de les coses més injustes que veig en qualsevol partit: una societat madura que ha reflexionat ha de tenir un criteri que discerneixi que és causa i que és efecte. No es pot quedar ni ella ni els mitjans de comunicació fent d'àrbitres dolents de futbol culpabilitzant per igual i quedar-se en missatges superficials.

Quarta anotació, qui va votar ERC a les darreres eleccions pensant que era una opció independentista en lloc d'una veritable força federalista (o confederal) i per tant, dret a l'autodeterminació sí però d'entrada ens entenem amb els altres subjectes polítics de la península, suposo que es devia quedar fred, potser gelat, en veure el pacte de la vergonya signat entre les dues forces "més radicals", "més indepes" i sense la "molèstia de Junts" de quina era la seva ambició

nacional...

En fi, que em resulta divertit, si no fos per la tragèdia dels veritables represaliats, veure ara ERC i colauistes "exigint" vots de PSOE i Junts "gratis" (?!) per governar. Suposo que la seva lògica és que ells són els "bons", els qui tenen l'autoritat moral de parlar en nom dels "obrers i obreres" que són una colla d'analfabets i ells saben el que els convé. Els altres són un grup majoritari d'explotadors i males persones que han d'avergonyir-se tot i haver tret vint vegades més vots que l'Albiach (ai las! Al Parlament no tenen en Valls per donar-los un cop de mà ... la Jèssica pot provar amb Vox).